

[Helle Degn]

Afslutningsvis skal jeg sige, at jeg slet ikke ønsker at gå ind i en detaljeret diskussion om dette forslags indhold, da jeg mener, det er et rent politisk demonstrationsforslag og ikke udtryk for et reelt ønske om at forbedre vilkårene i den danske folkeskole. Det er en ren galluppolitik, som på denne måde bliver ført på bekostning af folkeskolen og dens elever og lærere. Socialdemokratiet kan således ikke støtte det af CD fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Halvgaard (FP):

Det foreliggende forslag om ændring af lov om folkeskolen er blot et blandt mange, som er fremkommet, siden den nye folkeskolelov blev vedtaget i juni 1975. Fremskridtspartiet stemte imod loven, og fremskridtspartiets ændringsforslag, som blev stillet allerede i februar 1975 på grundlag af vort eget skolelovsforslag, blev desværre nedstemt. Resultatet blev da en folkeskolelov, som på mange områder helt var imod fremskridtspartiets skoletanker og -ideer, og som tiden er gået, har det vist sig, at fremskridtspartiets forudsigelser var korrekte. Store dele af den danske befolkning, forældre, lærere og elever er utilfredse med den nye lov, og selv de politiske partier, der så varmt gik ind for lovens vedtagelse, erkender også i dag, at den ikke opfylder de krav, man bør stille til en folkeskole.

Den stigende utilfredshed med folkeskoleloven og arbejdsbetingelserne i skolen gør det nødvendigt, at folketetinget vurderer loven igen, og da de ændringer og forslag, som centrum-demokraterne er fremkommet med, i det store og hele er identiske med fremskridtspartiets synspunkter og skoletanker, vil vi være positive vedrørende forslaget. Men samtidig mener jeg, at det ville være forkert, om de forskellige politiske partier her i folketetinget forsøger at slå politisk mønt af problemerne i folkeskolen. Folkeskolen bør ikke være en politisk kassebold. Det mener jeg ikke tjener noget formål. Det rimeligste havde været, om man kunne diskutere folkeskoleloven, uden at man blandede forskellige politiske synspunkter ind i billedet. Det er selvfølgelig meget vanskeligt og uladriggørligt, men jeg håber i hvert fald på et virkelig sagligt udvalgsarbejde til gavn for skolen.

Bertel Haarder (V):

Venstre kan især ikke tilslutte sig den negative formålsparagraf og den centralisering af skolevæsenet, som dette forslag er udtryk for. Man kunne for så vidt lige så godt skrive, at skolen skulle undgå, at der var for meget larm, at der var forstyrrelser i undervisningen, og at der foregik mobning i skolegården. Sådan kunne man skrive en hel masse i formålsparagraffen, som vi ikke kan lide finder sted i skolen. Vi mener, at den indoktrineringsdebat, der fandt sted, sandsynligvis var fuldt berettiget, men at det på den anden side ikke er noget, som sådan skal præge vor folkeskole til evig tid eller i de 20 år, eller hvor længe den lov skal gælde. Det synes vi er lidt for meget at gøre ud af sådan et enkelt problem, som man ikke bør overdimensionere.

Venstre vil gerne styrke nogle af de fag, der er nævnt, for ikke at sige, at vi vil da gerne styrke dem alle. Problemet er bare hvordan. På samme måde vil vi gerne give flere timer fra 1.-5. klasse. Men spørgsmålet er igen hvordan.

Jeg kunne have lyst til at spørge, om det, der ligger forslagsstillerne i baghovedet, kunne være, at man som et led i en prioritering foretrak lidt større klasser og til gengæld lidt flere timer, fordi så kunne man gøre det gratis. Ligger der det bagved? Eller mener man ligesom alle andre her i salen, at det trods alt er vigtigt med den lave klassekvotient, og at man derfor må give køb på timetallet? Den diskussion kunne det vel egentlig være frugtbart at få.

Spørgsmålet, om ministerens bekendtgørelse om fagenes formål skal godkendes i undervisningsudvalget, har venstre ofte debatteret internt, og vi har altid internt været enige om, at vi skal undgå at få et udvalgsstyre i Danmark, at vi skal fastholde skillelinjen mellem lovgivende og udøvende magt netop for at kunne fastholde ministeren på ansvaret og for at undgå, at mennesker, som har forfærdelig travlt, skal sidde og godkende ting, som de ikke kan have tilstrækkelig indsigt i. Det er sagligt langt mere betryggende, at det er ministeren, som leder sin administration, hvor al sagkundskaben forefindes, og som derfor ikke kan undskylde sig med, at hun ikke vidste noget om det eller det. Det bør være denne minister, som har ansvaret for